

III. évfolyam 8. szám, 2025. március

Alsós farsang

Felső farsang

Interjú: Kiss Ferencné

SPORT

TARTALOM

Szerkesztői levél	3
A diákönkormányzat munkája	4
Versenyeredmények	5
Intenzív hét	6
Alsós szavalóverseny	7
Interjú: Kiss Ferencné	8
A márciusi ifjak köztünk járnak	10
Márciusban történt	12
nyELVI kérdések	13
Zöngé	14
Kézműves foglalkozás	19
Alsós farsang	20
Felső farsang	22
Osztálykarácsonyok	24
Sport	27
Hétmérföldes csizma	31
Humorgás	34

SZITÚ Széchenyi István-os Tanulók Újsága

III. évfolyam 8. szám, 2025. március

Megjelenik harmadévente iskolánk honlapján.

Főszerkesztő: György Erika

Szerkesztők: Kovács Petra 7.b, Dávid Patrik 7.b

Fejléc: Szlovicsák Imre

Címlapfotó: Mátyás Edina 8.a

E-mail: szechenyiszipu@gmail.com

Következő lapzárta: 2025. május 23.

Alsónémedi Széchenyi István Általános Iskola

Cím: 2351 Alsónémedi, Iskola u. 1.

Honlap: <http://www.szechenyi-alsonemedi.hu/>

Kedves Gyerekek!

Alig múltak el a téli események, villámsebességgel megérkezett a tavasz.

Az elmúlt hónapok iskolai életének képes összefoglalóját olvashatjátok a SZITÚ 8. számában kezdve az osztálykarácsonyoktól a farsangi rendezvényeken át a márciusi műsorig. Ebben az időszakban is született számos szép versenyeredmény és sporteredmény, most is olvashattok kreatív írásokat és beszámolókat családi utazásokról. Az interjút Julika nénivel készítettük, aki sok éven át volt a humán munkaközösség vezetője, és biztosította az alapos németoktatást iskolánkban, most pedig nyugdíjasként besegít a magyartanításba, és folytatja a német nyelvtanítást is. Figyelmetekbe ajánlom a diákönkormányzat elnökének írását is, aki kiemelt néhány számotokra előnyös szabályt a házirendből, de ne feledkezzetek meg azokról sem, amelyeket osztályfőnökeitektől hallotok rendszeresen!

Kívánok boldog tavaszt mindenkinek, menjetek sokat a friss levegőre, - ha jön a meleg, tanulni is ki lehet ülni, - és olvassátok örömmel a diákújságot!

György Erika

A diákönkormányzat munkája

DÖK

A diákönkormányzat (DÖK) összefogja a diákokat, képviseli érdekeiket, és a közösség számára egy olyan környezetet biztosít, ahol a tanulás és a fejlődés mellett a diákok élete is fontos szerepet kap. A DÖK célja, hogy segítse a nebulók mindennapi életét, miközben megteremti a lehetőséget a közösségi aktivitásokra és a szabályok betartására.

A DÖK számára az iskola rendjének és szabályainak betartása mindig kulcsfontosságú feladat volt. A szabályok nemcsak a tanulmányi munkát, hanem a közösségi életet is biztosítják, hogy mindenki számára biztonságos és támogató környezetet teremtsenek. A DÖK folyamatosan figyelemmel kíséri, hogy az iskolai előírások betartása megfelelően zajlik, és ha szükséges, közvetít a diákok és az iskola vezetése között.

Az utóbbi DÖK-gyűléseken felhívták figyelmünket a Házi rend néhány szabályára, ezek közül kiemelném:

A házi feladat hiányt a pedagógus jelzi a KRÉTA-naplóban, de elégtelen osztályzat erre nem adható.

Legalább egy hét betegség miatti hiányzás esetén egy óra mentességet kap a tanuló a számonkérés alól minden tantárgy esetében.

Az írásbeli házi feladatok feladásakor tekintettel kell lenni a tanuló egyéb elfoglaltságaira és a többi tantárgyra is. Nagyobb mennyiségű, időigényes feladatokra megfelelő időt (1-2 hét) kell biztosítani. Hétvégére, valamint tanítási szünet idejére legfeljebb annyi kötelező házi feladat adható, amennyi egyik órától a másikra szokásos.

Iskolába érkezéskor a tanuló az öltözőszekrényénél cserélje le utcai cipőjét az iskolai váltócipőjére!

Az iskola épületében tilos a spray használata tűzvédelmi okokból.

Zöld Őrjárat és Tiszta iskola projekt: A fenntarthatóság fontossága

A DÖK ezen kezdeményezései a fenntarthatóságot és környezetvédelmet helyezik a középpontba. A cél, hogy felhívjuk a diákok figyelmét a környezettudatos életmód fontosságára, és segítsük iskolánkban a környezetbarát megoldások bevezetését, hogy a fiatalokat motiváljuk, hogy példát mutassanak másoknak is.

A DÖK jövője: Egy erősebb közösség építése

A DÖK munkájának legfontosabb eredményei közé tartozik, hogy sikerült egy olyan közösséget létrehozni, ahol a diákok aktívan részt vesznek a döntéshozatalban, és felelősséget vállalnak saját maguk és társaik iránt. A DÖK számára a jövőben is fontos marad, hogy figyelmet fordítson a szabályok betartására, de emellett új kezdeményezésekkel, fenntarthatósággal és a közösségi érzés erősítésével folytatja munkáját. A diákok számára továbbra is biztosítják a lehetőséget, hogy saját ötleteikkel és javaslataikkal alakítsák az iskolai életet, ezzel is erősítve a diákok és az iskola közötti kapcsolatot.

Simon Flóra Napsugár 8.a

DÖK-elnök

VERSENYEREDMÉNYEK

Február 7-én iskolánk három tanulója részt vett a **Szép magyar beszéd verseny** területi fordulóján a Gyáli Bartók Béla Általános Iskolában: Drótos Barbara 5.b, Banka Dorottya 6.c és Győrvári Amanda Rita 7.b osztályos tanulók.

Mindhárman nagyon ügyesen szerepeltek, ketten díjat is hoztak!

Az 5-6.-os kategóriában **Banka Dorottya 6.c** osztályos tanuló **különdíjat** kapott, felkészítő tanára Szűcs Veronika. A 7-8.-os kategóriában **Győrvári Amanda Rita 7.b** osztályos tanuló **II. helyezést** ért el, felkészítő tanára György Erika.

Szívből gratulálunk eredményükhöz!

Február 26-27-én lezajlott a **Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny** első fordulója. Az előző évekhez hasonlóan a tanulók idén is online oldották meg a feladatokat.

Iskolánkból 31 felsős tanuló vett részt a versenyen.

A következő tanulók **75% fölötti eredményt** értek el: **5. évfolyam:** Balogh Dominika, Kiss Viktória, Drótos Barbara, Kiss Emese, Gombor Hajnalka, Kristof Zita Éva, **6. évfolyam:** Bálint Balázs, Kiss Barnabás, Kiss Gergő, Mészáros Liliána, Móricz Kende Csaba, Pete Kornél, Györgyövcics Enikő, Kiss Enikő, Banka Dorottya, Győrvári Csanád.

65% fölötti eredményt értek el: **7. évfolyam:** Kiss Zoé, Győrvári Amanda Rita, Mező Henrietta, Páger Bence, **8. évfolyam:** Bodacz Eszter, Faragó Lilla.

Gratulálunk nekik és felkészítő tanáraiknak!

Intenzív hét

A felvételi előtti héten a nyolcadikosoknak volt lehetőségük egy utolsó gyakorlásra a szombati nap előtt.

Idén nem osztályonként történt a gyakorlás, hanem két csoportra voltunk osztva szintek szerint. Így mindenki könnyebben és hatékonyabban tudott figyelni. Sokak számára nagy segítség volt, hiszen ilyenkor már nagyjából lehetett látni, hogy kinek hány pontja lesz. Ebben az egy hétben is még meg lehetett tudni néhány olyan dolgot matekból vagy magyarból, amit eddig esetleg nem tudtunk, vagy nem értettünk. Abból a szempontból is hasznos volt az intenzív hét, hogy segített kialakítani egy rutint, hogy kinek melyik feladattal kell kezdenie, hogy beleférjen a 45 percbe.

A tapasztalatokkal felvértezve felkészültebben indulhattunk neki a felvételinek, és ez a jó eredményeinken is meglátszott.

Bálint Katalin 8.b

„Kiáltunk emberebb világot.”

(József Attila)

Versíró pályázat

Bármilyen témában fogadunk verseket!

Kategóriák:

5-6. évfolyam

7-8. évfolyam

*A versek leadási határideje: **április 3.***

*A munkára írd rá a nevedet
és az osztályodat!*

*Leadás helye: II./13. terem,
György Erika tanárnőnél.*

Eredményhirdetés: április 11-én, a magyar költészet napján.

Alsós szavalóverseny

Március 19-én tartottuk iskolánkban az alsós szavalóversenyt. Nagy volt az érdeklődés, összesen 56 tanuló vett részt rajta. Színvonalas előadásokat hallhattunk, verseket és prózákat is. A zsűrinek nehéz dolga volt a helyezettek kiválasztásában.

Köszönjük szépen a zsűri munkáját!

Köszönjük a kollégáknak, hogy felkészítették a gyerekeket, bátorították, támogatták őket!

Helyezettek:

1-2. évfolyam:

I. helyezett: Boros Róza 2.a

II. helyezett: Bálint Liza 1.c és Inczeffy Emma 1.a

III. helyezett: Mészáros Leila 2.a és Morgenthál Ádám 2.b

IV. helyezett: Szabó Ádám 2.c és Szabó Márton 1.b

3-4. évfolyam:

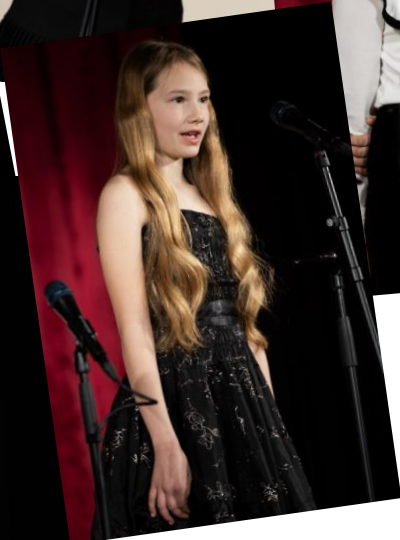
I. helyezett: Barna Adél 4.c

II. helyezett: Banka Ádám 3.a és Kelemen Dorka 4.b

III. helyezett: Makkai Médea 3.c és Mészáros Linett 4.c

Gratulálunk Mindenkinek!

2. osztályos tanítók

INTERJÚ:

Kiss Ferencné Julika néni német nyelv, magyar nyelv és irodalom szakos tanár

1. Mikor kezdte a pályafutását?

Az 1980-1981. tanévben Ócsán, az általános iskolában mint alsós tanító.

2. Miért választotta ezt a szakmát?

Mert jó tanítóim és tanáraink voltak, akiket szerettem és tiszteltem, akiktől sokat tanultam.

3. Milyen tantárgyakat tanít?

Német nyelvet 5-6-7. évfolyamon és az 5.a osztályban magyar nyelv és irodalmat.

4. Mikor diák volt, mi volt a kedvenc tantárgya?

1965-1973 között jártam általános iskolába. Mindig a humán tantárgyakat szerettem jobban, elsősorban az irodalmat és történelmet, de szerettem énekelni, (énekkaros is voltam), és sportolni is. Kézilabdáztam, és jártam sportkörre is.

Nagyon szerettem olvasni, és ahhoz is kaptam segítséget a felsős osztályfőnökömtől és a férjétől, aki a magyartanárom volt és községi könyvtáros. Az ifjúsági regények nagy részét az ő javaslatuk alapján olvastam.

5. Milyen versenyeken indít diákokat?

Német nyelvből minden évben (kivétel a Covid évei) indítok tanulókat a Pest megyei Klapkás versenyen Isaszegen. Ez két részből áll, írásbeliből (ott helyben írják) és az ezt követő szóbeliből. Magyar nyelvből a helyi Bolyai csapatversenyen és a Simonyi Zsigmond helyesírási versenyen indítok diákokat.

6. Hány iskolában tanított, mielőtt idejött?

Csak Ócsán, 1984. szeptember 1-jén kerültem Némedire.

7. Mi szeretett volna lenni kiskorában?

Az első két tanító nénimet nagyon szerettem, így első korom óta mondogattam, hogy tanító leszek. Ürböpusztán (Bugyi községhez tartozik) tanyasi iskolában kezdtem az első osztályt, összevont 1-3. osztályban. A mosolygós Marika néni (Nyitrai Andrásné), hol a betűvetést és a számtant tanította az elsőseinek, hol a harmadikosokkal foglalkozott. Mivel a tanyáról beköltöztünk Bugyira, az első osztályt már a falusi iskolában fejeztem be. Rácz Sándorné Erzsike néni a kedvességével, türelmével segített beilleszkedni az osztályba.

8. Mit szeret a munkájában?

Szeretem a német nyelvet, szeretem tanítani, szeretném a tőlem telhető legjobb alapokat adni diákjaimnak a további nyelvtanuláshoz, nyelvhasználathoz. Örülök, hogy még mindig akad a németet tanuló gyerekek között, aki mindent megtesz a nyelvtudásért, áldoz az idejéből, erejéből! Az Ő kitartásuk és a régebbi diákjaim visszajelzései, sikerei segítenek abban, hogy még nyugdíjasként is tanítok.

9. Milyen országokban járt, és melyik tetszett a legjobban?

Azoknak az országoknak egy részét, ahol fiatalkoromban jártam, ti már csak a tankönyvből ismeritek: Szovjetunió, Csehszlovákia, Jugoszlávia, NSZK. Voltam továbbá Lengyelországban, Romániában, a rendszerváltás után jártam Lettországon, Litvániában, Észtországban, Írországon, San Marinóban, Horvátországban, Svájcban, Németországban és Ausztriában. Az utóbbi két országba húsz éven keresztül szerveztünk angol-német nyelvi táborot. Kedvenc országom Ausztria a gyönyörű hegyeivel, gondozott, tiszta túraútvonalával, hangulatos, nyugalmat árasztó kisvárosaival, a hagyománytiszteletével.

10. Mit szeret olvasni?

Történelmi és családtregényeket, skandináv krimiket ...

Kérdezett: Mészáros Liliána 6.a és Csubák Eszter 6.a

A magyar kultúra napja

A magyar kultúra napját minden évben **január 22-én** ünnepeljük, és ez a nap a magyar kultúra, hagyományok és értékek előtt tiszteleg. Azért esett erre a napra a választás, mert Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon fejezte be a *Himnusz*t. A magyar kultúra napja lehetőséget ad arra, hogy megemlékezzünk a magyar nyelv, irodalom, művészetek, tudomány és más kulturális örökségek fontosságáról, valamint hogy megőrizzük és továbbadjuk ezeket az értékeket a jövő generációi számára, erősítve ezzel a nemzeti identitást és a közösségi összetartozás érzését.

Ezen a napon számos rendezvényt, kiállítást, előadást, koncertet és egyéb kulturális programot rendeznek szerte az országban, amelyek célja a magyar kultúra gazdagságának és sokszínűségének bemutatása. A magyar kultúra napja az identitás megerősítését szolgálja, és fontos alkalom arra is, hogy elismerjék azok munkáját, akik a magyar nemzeti kultúra területén kiemelkedő teljesítményt nyújtottak.

A nap üzenete a közösségépítés, a hagyományok ápolása és a magyar nyelv védelme, hiszen a kultúra a nyelven keresztül él tovább. Ezen a napon külön figyelmet kapnak a magyar költészet, a zeneművészet, a képzőművészetek és a tudományos élet kiemelkedő személyiségei, akik bővítették a magyar kulturális örökségek sorát, és hozzájárultak a kulturális örökségek védelméhez.

Mátyás Edina 8.a

A márciusi ifjak köztünk járnak...

Minden tavasszal kokárdát tűzünk a szívünk fölé az 1848-as forradalomra emlékező nemzeti ünnepünk alkalmából, és ilyenkor a nemzeti, hazafias érzések is előtérbe kerülnek, még a fiatalok körében is.

Iskolánk hetedik évfolyamos tanulói ünnepi műsorral készültek, amelynek keretében az 1848. március 15-i eseményeket idézték fel. Őket kérdeztem arról, hogy milyen érzés volt a márciusi ifjak bőrébe bújni, és milyen üzenete van számukra ennek az ünnepnek.

Deutsch-Kasó Márton – Petőfi Sándor: A műsorral megtanultuk, hogy milyen volt az a nap, március 15-e, hogy miket értek el Petőfiék, és hogy már ilyen fiatalon forradalmat csináltak. Megtűdtük, hogy hogy jutottunk el idáig, ami most van. Én nagyon élveztem ezt az egészet, rossz volt, amikor vége volt a próbáknak és a műsornak. Legjobb az volt, amikor a községi ünnepélyen elmondtam a Nemzeti dalt. Kicsit lefagytam egy ponton, de nagyon jó volt.

Dávid Patrik – Vasvári Pál: Nem izgultam annyira, mint hittem. Bele tudtam élni magam, jó volt. Felemelő érzés volt az egész falu előtt szerepelni. Megindító volt. A márciusi ifjak nekem azt üzenik, hogy nem szabad hagyni, hogy elnyomjanak.

Jobbágy Attila – Vajda János: Nagyon jól éreztem magam a próbákon és az előadáson, szívesen előadtam volna még többször is. Jó volt a hangulata, át tudtam élni.

Kiss Zoé – Szendrey Júlia: Jó érzés volt, hogy belebújhattam egy régebbi szerepbe, tetszett a régi stílusú ruha. Köszönjük Inci néninek és a művelődési háznak, hogy a jelmezekkel színesebbé tették a műsort! Maga a műsor is jól össze volt állítva, és könnyű volt megtanulni. Jó volt eljátszani a régi hősöket.

Tamási Áron – Bulyovszky Gyula: Az időjárás sajnos nem volt a legkedvezőbb, de így legalább jobban hasonlított az akkori időjárásra. Jó érzés volt egész Némedi előtt szerepelni.

Heusser Botond – Irinyi József: Örültem a szerepnek, jó volt, hogy olyan sokan rám figyeltek, és a családomnak is tetszett, örültek, hogy elvállaltam. Az akkori fiatalok nagyszerűek voltak. Ha azok az emberek nem lettek volna, lehet, hogy ma már nem is lenne Magyarország. Mindig emlékezni fogunk rájuk, és büszkék leszünk rájuk. Ez nekünk is azt üzeni, hogy ha valamit jónak találunk, ha nemcsak magunknak jó, hanem másoknak is, sok embernek, akkor azt a jót akarni kell, és azért tenni kell.

Dobóczi Noel – Jókai Mór: Az enyém lett az egyik fontos szerep, és ez megtisztelő volt számomra, mert már régóta álmodtam nagyobb szerepről. A próbák jók voltak, jó volt Marciékkel együtt játszani. Az évfolyam is összekovácsolódott, összetartó évfolyam vagyunk. Amikor előadtuk a műsort, jó volt annyi ember előtt állni, én nagyon élveztem. A márciusi ifjak jól csinálták, hogy kiálltak a céljaikért. Nélkülük nem lenne most ilyen haza, bátrak voltak, példamutatók. Ez nekünk, mai embereknek is azt üzeni, hogy legyünk példásak. Még ha kis dolgokban tudunk is jót tenni, például segíteni másokon, vagy vigyázni a rendre, tisztaságra, ha sok ember odafigyel, nagy dolog lesz belőle, mert sok kicsi sokra megy. A márciusi ifjak üzenete, hogy álljunk ki az igazunkért, mert mindenki megérdemli, hogy jó és igaz életet éljen.

Lejegyezte: György Erika

Márciusban történt

580 éve, 1445. március 1-jén megszületett Sandro Botticelli itáliai festő.

110 éve, 1915. március 1-jén sárga színű emeletes buszokkal megindult Budapesten a menetrend szerinti autóbushálózati közlekedés.

150 éve, 1875. március 4-én megszületett gróf Károlyi Mihály politikus, miniszterelnök, Magyarország első köztársasági elnöke.

550 éve, 1475. március 6-án megszületett Michelangelo Buonarroti olasz festő, szobrász, építész és költő (*Dávid, Piéta*).

60 éve, 1965. március 18-án megtörtént az első űrséta, amit a szovjet űrhajós, Alekszej Leonov hajtott végre.

40 éve, 1985. március 18-án megszületett Berki Krisztián, olimpiai és kétszeres világbajnok tornász, lólengés-specialista.

340 éve, 1685. március 21-én megszületett Johann Sebastian Bach, német barokk zeneszerző, orgonista, hegedűművész.

130 éve, 1895. március 22-én először mutatta be válogatott közönségének Auguste és Louis Lumière a mozgóképet.

140 éve, 1885. március 29-én megszületett Kosztolányi Dezső költő, író, publicista.

100 éve, 1925. március 30-án Horger Antal professzor eltanácsolta József Attilát a szegedi egyetemről a *Tiszta szívvel* című verse miatt.

Összeállította: Banka Zoltán

nyELVI kérdések

Ne csak a külsőd legyen helyes, hanem a beszéded is!

Suksükölés

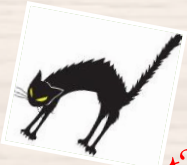
Suksükölésnek azt nevezzük, amikor a -t végű igék jelen idő tárgyas ragozása során nem különböztetjük meg a kijelentő és felszólító módot. Például: Mi nagyon szeretjük a nyelvtant helyett azt mondja valaki: Mi nagyon szeressük a nyelvtant. Ez nekem bántsa a fületem. Ugye, hogy ez nagyon bántja nektek is? Figyeljete oda a helyes használatra!

Helyesen: Majd meglátjuk!

Tanárnő, kinyitja az ablakot?

Majd meglássuk!

Tanárnő, kinyissa az ablakot?

És ha már az ablaknál tartunk: Kinyitotta a ablakot. Becsukta a ajtót. Menjünk le a udvarra!

Lehet, hogy egészen kicsi gyerekeknél, akik még most tanulnak beszélni, aranyosak az ilyen bakik, de nagyobbaknál már semmiképpen sem! És ti már épp elég nagyok vagytok, hogy tudjátok: magánhangzóval kezdődő szavak előtt a határozott névelő helyesen: az. Például: az ajtó, az ablak, az udvar.

Helyesen: Menjünk le az udvarra!

Becsukta az ajtót.

Menjünk le a udvarra!

Becsukta a ajtót.

Amúgy egyébként pedig nyilván például, ugye?

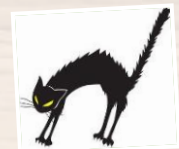
Van mondanivalód? Ha van, akkor azt mondd, minél kevesebb töltelékszóval. Ha pedig nincs mondanivaló, akkor az is egy opció, hogy csöndben maradunk.

Használjátok igényesen a nyelvet, mert a nyelvhasználatotok sokat elárul rólatok!

György Erika

Amúgy egyébként pedig nyilván például, ugye?

Simon Flóra

Étvágytalanság

Zöngé

Irodalmi kreatív rovat

Rögzített hát, damasztabrosz árnyékában feszül a széktámlán. Ciklámen szoknyája a bokáját verdesi, jobb lába keresztbe vetve a balon. Rövid, ujjatlan pólója kielemezi gesztenyebarna haját, tincsei fodrokban hullanak vállára. A függöny nem takarja hosszú karját, az ablak üvege azonban szűk képet enged a ház melegéből. Én feszengve helyezem súlyomat egyik lábamról a másikra, zavaromban már a halántékomat vakargatom. Nem akarom, hogy esetleg illetlen leskelődéssel vádoljanak, ezért egy határozott mozdulattal ismét megnyomom a csengő gombját. Látom, ahogyan a rezgő hangra felkapja fejét a lány, arcát még mindig nem tudom kivenni. Kimérten, mégis izgatottan gyorsítja lépteit, szól az édesanyjának, aki nemsokára kinyitja nekem az ajtót. A kilincs lassan hajlik, mögüle kirajzolódik a negyvenes évei elején járható nő, akivel az imént beszélt az ismerős alak.

- Te biztosan Borcsa vagy, nem igaz? – A hangja lágy, simogató. Markáns arccsontja van, és íves szemöldöke. Fehér fogai megvillannak ajkai mögül, mikor mosolyog, egy pillanatra úgy tűnik, mintha viczorogna. Kissé félve nyújtom felé a kezem, elfogadja. Közben szememet nem tudom levenni a csillogó gyöngysorról, ami karcsú nyakát keresztezi. Valami megragad abban a nyakékban, nem is a formája, inkább az, ahogyan viseli azt a hölgy.

Magassarkúja minden lépésnél nekiütődik a sötét parkettának, amint betessékel. A folyosó hosszan a végtelenbe nyúlik el, a falak hófehérek, mintha egy kórházi szobába léptem volna, de ha felnézek, elvakít a bronz és a kristály csillárok verőfénye. Néhol egy-egy kép illan fel, órákig el tudnám nézegetni boldog családi képeiket. Az egyikén egy játszótéren szaladó kislány elkapott pillanatképét láthatom, a jobb lába kilóg a fotóból. Egy másikon a ház előtt pózolnak, az apuka hajába pitypangokat tűzdeltek, ő pedig mit sem sejtve mosolyog afféle „jól van, mindjárt vége” típusú hangulattal. A legtöbbjük ezüst és sötétbarna fakeretben van, hirtelen szégyellni kezdtem a nyári táborból kapott A5-ös mappámat, amiben a kinyomtatott fotóimat tároltam.

Nagyjából öt-hat csillárt számolok meg, amíg a nappali helyiségébe érkezünk. A szoba közepén nagy, hét személyes kanapé terül el, ami a falazathoz illően fehér, bár minden egyéb bútor és díszítmény fekete. A könyvespolcok a sarokban a hatvanas éveket idézik, ében árnyalatuk valamivel sötétebb, mint a tévé melletti kis dohányzóasztalé. Azt hiszem, magyaráz valamit arról, hogy a könyvek mennyire régiek, és hogy milyen nehéz volt hozzájuk jutnia, de a figyelmem elragadja az ajtón túli étkezőszobában ücsörgő lány. Ő volt az. Ivett, akinek fordain elhajoltak a Nap sugarai, és akit sosem ismertem igazán. Afféle illedelmességből hívott csak el ebédre, amiért hajlandó vagyok vele barátkozni. Az iskolában mindenki megveti önteltsége miatt. Véleményem szerint a hübrisz csak akkor kivetnivaló, ha el van túlozva, vagy ha nincs oka rá az embernek. Ivett volt az egyik legértelmesebb személy, akivel rövid életem során valaha találkoztam, úgy gondolom, előre visz az életben, ha az ő társaságát keresem.

- Szervusz – szaladok át a másik szobába, amelynek közepén - akár egy dísz tárgy - többméteres étkezőasztal terül el. Ezen elcsodálkozom, nem értem, miért kell nekik ekkora asztal, elvégre csak hárman vannak. Maga az épület is túl tágas nekem, a színben egymáshoz passzoló bútorok is kisebbségi komplexust keltenek az emberben.

A lány észrevesz. Nem köszön, enyhén biccent a fejével, hogy tudomásul vette, ott vagyok. Becsukja az ölében tartott könyvet, majd egy pillanatra rám tekint.

- Az ebéd tíz perc múlva kezdődik. – A hátam mögé néz, később kiderül, hogy ott van az evőeszközös fiók.

Teríteni kezd. Mindenből kettőt vesz elő, kisebb és nagyobb méretekben, a pohár kivétel, abból négyet. Még emlékszem az etikett órára, valami felcseng a vörös- és fehérboros, valamint a vizes- és pezsgőspohárról, de a többi szabályt nem jegyeztem meg. Később még elővesz egy kenőkést is, azt már a mosogatógépükből. Lefagyott ábrázatom láttán sóhajt egyet, majd a szalvéták összehajtására utasít. Ügyetlenül próbálkozom a bársony anyagokkal, de nem akarnak egyben maradni. A fejemben kialakult a kép a tökéletes módszerről, a megvalósítás azonban fájdalmas akadályokba ütközik. Kétségekkel nézem az elkészült – elég amorf – remekművet, amikor Ivett végre végez az evőeszközök elrendezésével, és felfigyel a munkámra. Szemében látom az averziót, gyorsan kiveszi a kezemből, és hattyút hajtogat belőle. Ezt sorban megteszi mind a négygel, és elhelyezi őket a tányérokra. Nem mutatja meg a módszert, rám se hederít, kissé zseniánsan érzem magam. Szerencsére ekkor megérkezik az apuka, bőrtáskáját ledobja a szoba sarkába – valamilyen csoda folytán olyan, mintha ott lenne a helye, tökéletesen beleillik az összképbe.

A férfi az anyukával lehet egyidős, csak most veszem észre, hogy a nő magunkra hagyott minket. Az apa egyébként jól öltözött, bár kicsit cingár termet. Süt róla, hogy irodában dolgozik. Arca sima, egyetlen borosta sem éktelenkedik rajta, fekete haja rövidre nyírva, katonásan. Neki már köszön Ivett, magához is öleli, majd leülnek az asztalhoz. Engem is erre kérnek, még vetek egy pillantást az ajtó irányába, *vajon hol lehet az anyuka?*

Az apa furcsán méreget, szerintem nem tudta, hogy vendéget várnak. Én zavartan mosolygok, Ivett nem kezd magyarázkodásba, lehet, hogy ez náluk megszokott. Mondjuk, nem hiszem, hogy a lány olyan sok vendéget fogadna, bár az iskolán kívül még lehetnek barátai. Pár perc kínos csend után meg akarom kérdezni, mikor kezdődik el az étkezés, amikor az édesanya két tálcával tökéletesen egyensúlyozva belép a szobába.

- Mediterrán ihletésű saláta grillezett cukkinivel, paprikával és padlizsánnal – tette le az asztalra az ínycsiklandónak kinéző ételeket. Gesztenyebarna szeme a büszkeségtől csillogott. – Kurkumás szósszal és vegán ranch dresszingsel, valamint csicseriborsóval és egészséges zöldekkel kiegészítve.

Lassan merítettem és kimértem. Megpróbálom utánózni őket, bár a hangulat nem oldódik. Mindenki elvegyül a gondolataiban, eszükbe sem jut egymáshoz szólni. Apránként falatozom, közben alaposan szemügyre veszem a hófehér tapétát, az ablakon belüli teret. Hirtelen eszembe jut, hogy kintről láttam egy kandallót, keresni kezdem. Az étkező másik, nekem bal sarkában van egy modern, fekete kályha. Akaratom ellenére közelebb húzódok, hogy magamon érezzem melegét, de semmi sem történik.

- Csak látványkandalló – böki oda Ivett félvállról. Nem értem, miért van egy meleget adó tárgy a lakásban, ha nem ad meleget. Számomra ez elég abszurd, de átsiklok fölötte, körbenézve mindenki csak egy falatot evett eddig, én ijedten konstatalok, hogy a tányérom üres. Nem volt laktató, inkább előéteftéleség. Szerencsére kiderül, hogy valóban csupán az volt. Amíg az édesanya behozza a második fogást, a bor sötétzöld üvegét nézegetem, még sosem hallottam a márkáról, ami a címkéjén díszesleg. Görög hangzása van, talán onnan származik.

Nagy meglepetésemre a főétel két aprócska porszem. Először azt hiszem csak viccnek szánják, de komoly arccal várják az ételt, félretolva az előételes tálat. Közben Ivett feláll, összeszedi ezeket a tányérokra, majd beteszi a mosogatótálcába. Én kétkedően meredek a két kis golyócskára a tányéromon.

- Ez micsoda? – Nem tartom illetlennek a kérdést. Az előételt is elmagyarázta, gondoltam ezzel a tudással szívesen megáld engem.

Az édesanya felém pillant, majd az ételt pásztázza. Talán sértésnek veszi, mert kissé mintha elkomorodna. Azt mondja, hogy beluga kaviár. Többet nem köt az orromra, Ivett közli velem, hogy az egy víza nevű hal ikrája, ami egyébként nem főétel, de mostanság, étvágytalanságukra tekintettel, leginkább ezt fogyasztják. Azt is megemlíti, hogy ők vegetáriánusok, de halat még fogyasztanak. Ezzel nem az állatok védelmére szeretnék felhívni az emberek figyelmét, csupán az egészséges életmód alapjait hirdetik.

Ebben felfedezek némi önfényezést, bár valóban igaz, hogy ők a város leggazdagabb családja, így adnak a véleményükre. Sokszor felötlött bennem a kérdés: *Miért van az, hogy ha ők mondanak valamit, az úgy hangzik, mintha a világ legnagyobb felfedezését tették volna?* Talán a rejtelmek végtelenségébe burkolózik örökké, talán sosem tudjuk meg, azonban ettől még az étvágyam nem csökken. Villámmal ide-oda tologatom a két aprócska halikrát, valahogy nincs gusztusom lenyelni a hallottak után. A többiek lassan falatoznak, én kezdem megbánni, hogy eljöttem. Közben azon tűnődöm, vajon mit dolgozhat Ivett édesanyja. Magas, elegáns nő, ad a külsejére. Hosszú, vörös ruhájából kilóg csontos válla, mintha estélyiben lenne. Be kell ismernem, hogy valóban jól áll neki.

Még emlékszem gyámoltalan, csillogó szemeimre, amint a napilapokban a Ribzer család legújabb divat szerinti márkás ruhákat viselő alakjait bámulom. Minden reggel az ő fényképeiket nézegettem. Elvarázsolt a bájuk, a kecsességük és sudár ábrázatuk.

- Olyan akarok lenni, mint ők! – mondtam kisgyermeki extázissal, mire anyám kitépte kezemből a lapot, és iszonyatosan kiabálni kezdett. Még fülembé cseng süvítő hangja, amint az élet nehézségeiről magyaráz, és arról, hogy amiről álmodozom itt, nem létezik. Elmondta mennyit kellett küzdenie ahhoz, hogy idáig eljussunk, hogy miatta van kenyér az asztalunkon. Apám még születésem előtt elhagyott, sosem ismertem igazán. Anya egy árva szót sem volt hajlandó beszélni róla, azt hangoztatta, hogy nem érdemelt meg minket, ezzel a néhány szóval mindig annyiban hagyta. Azóta megbecsültem az elém rakott ételt, azóta kidobtam az újságokat, és soha többé nem említettem meg a családot a címlapfotón. Aztán megjelent Ivett. Anya nem tudott róla, most is csak annyit árultam el neki, hogy egy barátomhoz megyek, egyéb részletet nem osztottam meg vele. Most mégis valami különös rossz érzés kapargatja a torkomat, és azt kívánom, bárcsak anyukám megtudná, hogy hol vagyok, és korholó pillantásokkal elvinne innen, csak vinne már el! Feszültségem az ujjam ropogtatásával próbálom oldani, nem segít. Undorodom a gondolatától, hogy eszembe jutott, szégyellem ócska ruháim. Anyukám mindig azt mondta, hogy nem a ruha határozza meg az embert, hanem az élettapasztalat és a tudás. Az én pólóm évek óta megvan, nem egy bugyuta címlapfotó alapján öltözködöm, most mégis furcsa kis deviánsként kúszik agyamba, hogy mennyire kiemelik arcvonásaikat a ruhák, és hogy talán nekem is lehetne ilyen.

Hittel tűzve ágál ellene az ész, arra készlet, hogy észrevegyem, Ivett nyakig érő pulóverét többször is megigazgatja, az apa gyakran legyezi magát a kezével, az édesanya pedig lúdbőrös. Talán nem volt a legalkalmasabb idő a vállak szabadon szellőztetésére, fel kell fognom, hogy ezek csak státuszszimbólumok. Lihegve emlékeztetem magam, mennyire idegennek tűnik az egész ház, az értelmetlen pompa, de kezem kirojtosodott farmernadrágomra siklik, eluralkodik rajtam a pánik, nem szabad egy perccel se tovább itt lennem!

Felállok az asztaltól, nem látok tisztán. Hátam mögött még látom az értetlen és rosszálló tekinteteket, valaki azt kiáltja, most meg hová mész, valaki azt, hogy lemaradok a desszertől. Fejemben folyamatosan visszahangzik, tűnj el innen, akkor minden helyrejön! Pár lépés után elbicsaklok a saját lábamban, ráesek az asztalra. Egy pohár hangos csattanással ér földet, egy szilánk beleváj a bőrömbe. A fájdalom némiképp kijózanít. Felfogom, hogy mit tettem, bocsánatkérően fordulok vissza az ismerős arcok felé, de az anya már ott áll az aurámban. Tekintete eltorzul, nem is hasonlít előző ábrázatához, megragadja a karom, majd az arcomba hajol.

- Ha még egyszer a házamba teszed a lábad... - A kezem fáj szorítása alatt, szinte érzem, ahogy elvörösödik. Ijedten próbálok segítségkérően Ivett felé nézni, ő az ablakot pásztázza. Nem hiszem el! – Megértetted?

Nem értem a hirtelen hangulatváltást, nem értek semmit. Egy poharat törtem csak össze, bár lehet, hogy a távozás miatt is haragszik. Hangja inkább egy bika mordulásához hasonlít, miután félve bólintok, elereszti a karom, és mosolyt erőltet az arcára. Fehér fogai kivillannak, biztosan tudom, hogy vicсорít. Úgy érzem magam, akár egy sarokba szorított préda, összehúszom magamon barna kardigánom, azt hiszem vár. Még utoljára körbenézek, Ivett semmit sem evett, az apa elkomorodott arccal méreget. Sajnálom, hogy a kandalló nem ad meleget, fázni kezdtem az anya hideg ujjaitól.

Emlékszem a folyosókra, a könyvekre, a bútorokra, a képekre is a falon. Nem kísér ki. Gyomrom összeszűkül, ha rájuk nézek, nem is beszélgettek, nem is tűntek igazi családnak. Könnyek kúsznak a szemembe, elvörösödött karomra pillantok, még magamon érzem szorítását. Aztán megállok. Egy kis asztalon, egy halom papírköteg áll. Lehet két- vagy háromszáz is, fele a földön. Amikor közelebb érek, meglátom az újság első címsorát: „A Ribzer család ismét beengedett tökéletes otthonába, Lídia tökéletes receptekkel kápráztatja el az olvasókat!”.

Nevetésre nyílik a szám. Nem is értem elhullajtott könnyeim, hiszen ezt akartam. Végre tisztán látom a különbséget, már szinte szaladok a hófehér ajtóig, a kilincsét majdhogynem kitépem az izgatottságtól. A nap megvilágítja önfeledt ábrázatom, felmelegíti elhűlt ujjaim. Nem is fázom, amikor az ős csípős fuwallata bekúszik ruháim alá, meg sem állok az otthonomig. Trillázva befordulok az udvaron, beírom a kis digitális gépezetbe a társasház kódját, majd felszaladok a legfelső kis panellakásig.

Az ablakokon le vannak húzva az árnyékolók, a nap sugarai küzdenek, hogy átjussanak a szobába. Nem látok tisztán a félhomályban, neki is megyek a kanapénak, amin levetett ruhák sorakoznak. Rajta néhány ütötköpött párna, ha rájuk ülsz, pont rálátni a koszos edényekkel telepakolt mosogatóra. A kis nappali nagy részét egy körasztal foglalja el, amin eszünk, a konyha amerikai stílus szerint egybe van építve a nappalival, sötétbarna és bézs árnyalatokkal. Csak a legszükségesebb dolgok találhatóak meg itt, tv nincs. Ahelyett egy laptopot húztunk a nagymama karosszéke elé, ami majdnem tökéletesen ellátja funkcióját. A házban összesen két szoba van, az egyik egy hálószoba, ott alszunk ketten anyuval, a másik a fürdő, aminek nincs ajtaja. Nagy nehezen és sok kreativitással egy függönyt tákolunk oda, összevarrva az örökölt kanapé mellé járó lepedőket. Futva, kissé idegbetegen tépem fel azt, miközben anya nevét szölongatom. Nem tudom, mit is akarok neki mondani, csak azt, hogy nem tudok lakatot zárni a számra, pedig az eszem azt súgja el kellene hallgatnom mindent. Érzem, hogy ordítani fog velem, ha kiderül, hogy milyen helyeken voltam Ivettékkal, és hogy sokszor hazudtam neki, de nem érdekel. Ki akarom adni magamból összegabalyodott érzéseimet, el szeretném oszlatni a bennem lévő káoszt.

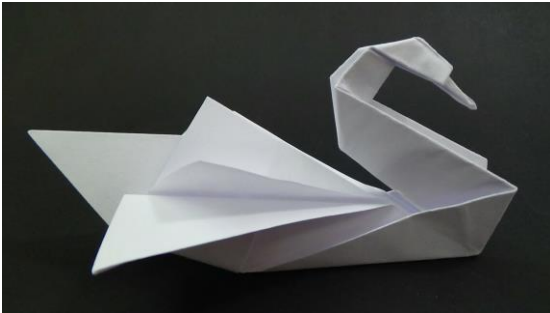
- Anya, megjöttem! Anya, hol vagy?

Hisztérikusan trappolok egyik szobából a másikba, nem találom. Hol lehet? Az agyam ide-oda kattog, nem jut értelmes gondolat az eszembe. Azon tanakodom, mondott -e valamit arról, hogy elmegy valahová vasárnap, de az emlékezetem feledésbe zárkózik. A telefonért nyúlok, hogy felhívjam, amikor az asztalon meglátok egy kis cetlit, rajta az ő kézírásával.

Ma túlórázom, drága szívem, csak este jövök. Remélem jól érezted magad, majd mondd el mindent!

Óvatosan engedem le a telefont. A szívem elszorul, nem tud mit kezdeni a kapott információkkal. Újra és újra átolvasom a sorokat. Érzem a jóindulatot, a lelkét a szavakban. Egyszerűen képtelen vagyok ilyen fájdalmat okozni neki. Lehajtott fejjel sétálok a hálószobáig, majd szerény ágyamra hajtom a fejem. Ha lehunyom a szemhéjam, nem borul rá sötétség. A villában történt események sorozata kering körbe-körbe, vészjóslón kacagva naivságomon. Nem is bántottak meg, inkább a stílus fájt, mindennapi tetteik értelmetlensége szemszögemből, és a szorítás a karomon. Vajon azért kaptam, mert nem illetem bele tökéletes képkeretükbe, vagy mert fitogtatni akarta, hogy ki irányít? A párnám kiszakadt sarkánál kikandikáló tollpihéket pásztázom, mennyire fenségesek és gyönyörűek, mégsem hatnak rá az ember visszataszító és érthetetlen tulajdonságai. Egykor ő is élt, egykor ő is volt valaki, aki megkóstolhatta az életet, látott és érzett, de megtanulta a leckét. Végre megkönnyebbülhet, mert szenvedett okosnak gondolt gépezeteinktől és elveinktől, hogy megkapjuk azt, amit akarunk. Elvégre minden csak erről szól, nem? Hogy tovább éltessek beteges téveszméinket, majd masnival becsomagoljuk egy vászonszatyorba, és közben mosolyogjunk öntelten, kidülledt mellkassal, mintha mindig is ezt akartuk volna. Direkt nevelik belénk a vakságot, mert nincs más lehetőség. Vagy irányítasz, vagy elvegyülsz.

Elhatározom, hogy nem fogom elárulni, mi történt ma, és azt is, hogy soha többet nem barátkozom Ivettel. Lídia gögös mosolya villan fel újra és újra, akár a szemafor lámpája. Nem akar leállni, már nincs is csukva a szemem, mégis ott látom magam előtt. Pilláját lassan emelgeti, fehér fogai kivillannak ajkai mögül. Mosolyog vállát szabadon hagyó, szűk, sötét estélyi ruhájában és abban a csillogó gyöngysorában, ami nem akar kimenni a fejemből.

Zönge

Irodalmi kreatív rovat

Simon Flóra

Ki tudja már?

Megrezdül nyirkos járdakövön a szürkület,
világtalan ablakok mélyülnek a félhomály
kabátjába. Felsír az óraharang, füstöli a
virradat vészaját, a rózsapiros felhőkön szakad
az álom ásítva, kattog a szemafor még szilfaként
fázva, és háborog, mint átszűrődött narancsos
árnyalat: kéjjel hódol alázatnak, csókolva az
égisz betöltetlen lábnyomát, majd jön a csapás,
ahol könnye is ránk borul.

Kavarog a lég, borzongat átfutva
lenge textilek szellőzetén, Boreász bizonyára
zabos vagy hálaima fogant, kifejti tiszteletét, ki tudja
már? Feldühödött a nappal, csendes
radikalizmusával írta keresztül a hajnal
merengő hangulatát.

Kiszolgáltatva toporog a csizma, feszül a
bőr, megérinti a csepp. Összecsziklik a szem,
puhatolózik a képzelet, újra
kacagva bólogat az arc, súlya a kilincsen,
megmerevedik előtte a gyermek, a
tudat vitrinjébe zárt. Perzsel a fű lépte
ösvényén, és tócsa takarja alarmírozója
örömét, nem tudja előhozni, mily'
porcelán is a visszaemlékezés, az agy részeiben
tárolódva
vesznek pillanatokba, kaparjuk, de kopik,
felfalja könyveink gerincét a rozsda.

Kézműves foglalkozás

Már alsós korom óta, lassan 6 éve járok a kézműves foglalkozásra, és a közösség nagyon jó.

A Fantázia Művészeti Iskola kézműves óráinak vezetői, Terike néni és Csaba bácsi sokat tudnak segíteni vagy külön is foglalkozni mindenkiel. Sok érdekes dolgot szoktunk alkotni az ünnepeknek és az időszakoknak megfelelően, például koszorúkat, kopogtatót, díszeket, ajándékokat stb. Volt olyan is, hogy a mi csapatunk készítette az iskolai ünnepekre a dekorációt. Egymáshoz is fordulhatunk segítségért vagy ötletekért.

Nekem a kézműves mindig is a kedvenc „szakköröm” volt. Teljesen ki lehet kapcsolódni, alkotni és szabadjára engedni a fantáziánkat a nap végén.

Mónus Csenge 7.a

Nagyon tetszik a kézműves délután, és nagyon sokat szoktunk bohóckodni meg zenét hallgatni. Szoktunk papírpoharakkal dolgozni, például papírpohárból húsvéti kosarakat csinálni, szoktunk tavaszi, téli, őszi és nyári kopogtatókat készíteni. Sokszor szoktunk hímezni, gombot varrni. Szeretek ragasztópisztollyal ragasztani, szeretem, amikor filccel kell színezn, meg amikor március 15-ről van szó. Van, amikor szomorú vagyok, de a foglalkozás felvidít.

Hegedűs Márk 2.b

Idén is megrendezésre került az alsós farsangi mulatság

A gyerekek, ha meghallják a farsang kifejezést, mosolyognak, jókedvre derülnek. Hogy mi jut először az eszükbe? A tánc, a zene, a különféle jelmezek, vicces maskarák. Az, hogy felhőtlenül együtt ünnepelhetnek, játszhatnak, táncolhatnak a barátaikkal, izgalommal, várakozással tölti el a lelküket. A farsang az egyik olyan ünnepünk, mely teret ad a vidámságnak, a jókedvű szórakozásnak, az együttlét örömének.

Idén is mind az egyéni jelmezeseik, mind az osztályok produkciói megörvendeztették az érdeklődő szülőket, a falu lakosságát. Évről évre színesebb, változatosabb maskarába bújnak tanulóink, a közös táncokra való készülődés ebben a tanévben is örömmel töltötte el a gyerekek szívét. Minden osztály sokat készült, gyakorolt, hogy a nagyérdeműt elkápráztassa. Kivétel nélkül sikerült is vidámságot csempészni a mindennapokba.

Mint a rendező évfolyam pedagógusa ezúton is szeretném megköszönni kollégáimnak a gyerekek felkészítését, az ötleteket, az egymás iránt tanúsított segítséget, biztató szavakat, türelmet, jókedvet, jóindulatot! Mindannyiunk nevében köszönöm az Alsónémedi Önkormányzat, a községünk környékén lévő vállalkozások és a rendező évfolyam szüleinek támogatását, felajánlásait, támogató együttműködésüket!

Nagy öröm számunkra, hogy a pedagógusok közös játékos produkciójában minden évben több tanár, tanító vesz részt. A táncpróbák alkalmával egy kicsit mi is lehetünk újra bolondozó gyerekek, mely lendületet, energiát ad, és barátságokat is erősít. Jó tartozni egy ilyen közösséghez!

Gratulálunk a nyerteseknek, és bízunk benne, hogy mindannyian sok-sok élményt gyűjtve távoztunk a bálról.

„Nem az ajándékok jelentenek élményt, hanem az együttlét...” (Halász Judit)

A szervező 3. évfolyam nevében: Nagyné Ölvedi Rita

Felső farsang menyegzői vigalommal

A hetedik évfolyam szervezésében minden évben megrendezésre kerül a felső farsang.

Idén mi, hetedikesek szokatlanabb nyitótáncsal készültünk: népi stílusban táncoltunk. Leánykérés, esküvő és menyegzői vigalom volt a moldvai csángó és Balkán hangulatú táncunk története. Ezt követően az ötödikesek, hatodikosok és nyolcadikosok mutatták be műsorszámait. Az előadások sokszínűsége nagy sikert aratott a tanárok és a szülők körében is. A pedagógusok tánca az előző évekhez hasonlóan fergeteges volt!

A bemutatók után kezdődött számunkra az igazi buli, klassz zenéssel és tánccal. Az idei farsang újítása volt az aulában a diszkósarok, ami jól bevált! Én nagyon szeretem az iskolai rendezvényeket, mert tanárok és diákok együtt szórakoznak, és sokat nevetünk. A hetedik évfolyamos tanulók szülei idén is készültek teaházzal és büfével a gyerekek és a szülők nagy örömére. Ezenkívül volt még fotósarok, csillámtetkő, zsákbamaczka is. Természetesen a várva várt tombolahúzás sem maradhatott el, amelyen értékes ajándékokat sorsoltak ki.

Hetedikes tanulóként izgalmas volt számomra egy ilyen iskolai rendezvény megszervezésében és lebonyolításában közreműködni, és társaim nevében is szeretném megköszönni szüleink és tanáraink: Erika néni, Terike néni, Csaba bácsi támogató segítségét.

Tarcsa Regina 7.a

KÖSZÖNET A TÁMOGATÓINKNAK!

Tisztelt Támogatónk!

Köszönetet mondunk az Alsónémedi Széchenyi István Általános Iskola felsős farsangjának lebonyolításában nyújtott segítségéért!

Hálásan köszönjük, hogy támogatásával hozzájárult a rendezvény sikeréhez, eredményességéhez, egyben gyermekeink önfeledt hangulatához, boldogságához. A pozitív dolgok mindig közös erővel, összefogással jönnek létre. Köszönjük, hogy önzetlen felajánlásával erősítette ezt a közösségi érzést!

Bízva a jövőbeli jó együttműködésben kívánunk jó egészséget és sikereket mind a magánéletben, mind az üzleti életben!

Köszönettel évfolyamunk nevében:

a hetedikes osztályfőnökök

Karácsonyi pizzás nap

A téli szünet előtti utolsó napon az évfolyammal előadtuk a karácsonyi műsort. Azután felmentünk a terembe, és kártyáztunk, míg megjött a pizza. Miközben megettük, Zsuzsi néni bekapcsolt egy filmet, és azt néztük. Aztán lementünk az udvarra játszani. Nagyon jó volt ez a nap!

Kristof Zita 5.c

PIZZAPUSZTÍTÁS AZ 5. ÉVFOLYAMON

Karácsonyi pizzázás az 5.a-ban

Tavaly karácsonykor különleges módon ünnepeltük meg az év végét. Az osztályunk tagjai összegyűltek, hogy közösen eltöltsünk egy vidám délutánt.

A program a szünet előtti utolsó iskolanapon zajlott. Az osztályterem már szépen fel volt díszítve, mi addig néztük a Reszketések betörők 2. részét. Mindenki korábban kiválasztotta, hogy milyen pizzát kér majd. Amikor megjött a pizzafutár, mindannyian leszaladtunk, felvittük a pizzákat a terembe, jóízűen meg is ettük őket.

A pizza és a film tökéletes kombinációja igazán felejthetetlenné tette a napot, és mindenkinek mosolyt csalt az arcára.

A karácsonyi pizzázás nemcsak az étkezésről szólt, hanem arról is, hogy együtt töltsünk el időt, beszélgessünk, nevessünk és ünnepeljünk.

Balogh Dominika 5.a

Osztálybuli

Egy pénteki napon tanítás után mindenki hazaindult az iskolából. Nekünk, az 5.b osztálynak vissza kellett jönni 17 órára az osztálytermünkbe. Elkezdődhetett az osztálybuli. Mindenki remekül érezte magát: táncoltunk, nassoltunk, és később pizzát ettünk. Igaz, egy fél órárt kellett várni rá, de a jó dolgokra megéri várni. Mindenkinek nagyon ízlett a finom, nyúlós pizza!

Kiss Emese 5.b

Karácsonyi mozizás a 6.a-ban

Reggel ünneplőbe öltöztünk, és eljöttünk az iskolába, ahol egy csodás műsor várta az összes gyereket. Ezt az 5. évfolyam rendezte. Miután az előadás véget ért, el is indultunk a Cinema Citybe az Etele Plázába. Egy nagyon izgalmas filmet, a *Vaiana 2*-t néztük meg. Ez a 6.a és a 6.c közös programja volt.

Mészáros Liliána 6.a

Korcsolyázás a 7. évfolyamon

A téli szünet előtti utolsó napon a 7. évfolyam korcsolyázni ment. A hangulat jó volt, nagyon élveztük. A pályán összesen két órát töltöttünk. Voltak olyanok, akik fogócskáztak, mások pedig csak a laza korizás mellett döntöttek. Az évfolyamot összekovácsolta ez a program. A két óra eltelte után, akik szerettek volna maradni, nyugodtan meglehették. Nekem tetszett ez a program, mert mozogtunk és szórakoztunk.

Barta Mira 7.c

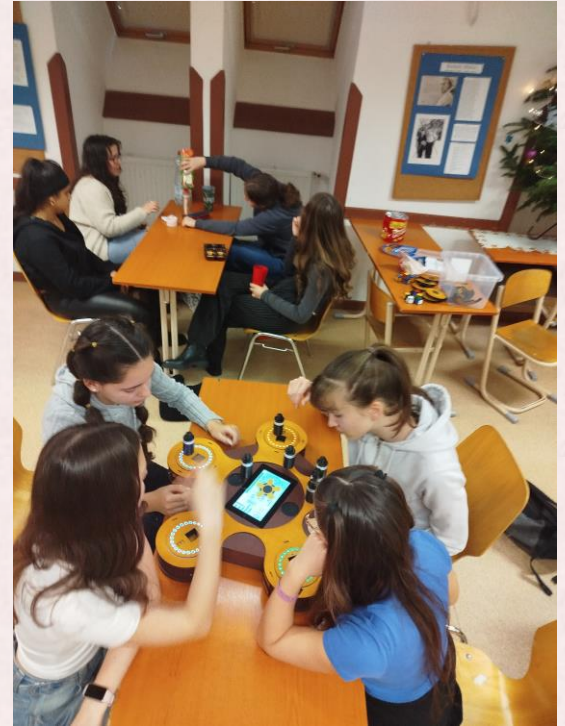
A mi kis osztálykarácsonyunk

Nálunk is a téli szünet előtti utolsó tanítási napon volt az osztálykarácsony, ahol sok új, szép emlék született.

Miután megtekintettük a remekül megszervezett műsort, felmentünk a termünkbe, ahol az általunk hozott nasik, illetve üdítők vártak. Falatoztunk egy kicsit, és nem sokkal később megérkeztek a várva várt csapatépítő játékok. A táblajátékokat csapatban kellett játszani, így nálunk öt csapat született. Egy ideig a csapatok külön-külön gyakorolhattak, hogy fejlesszék az összhangot, és tapasztalatot szerezzenek. Miután mindenki megtanulta, kiismerte a játékok összes csínját-bínját eljött az idő, hogy a csapatok összecsapjanak.

Miután meglettek az eredmények, mindenki együtt örült az elért teljesítményének. Az osztályom nevében mondhatom, hogy ez egy remek program volt!

Dencsik Diána 8.b

Továbbra is dübörög a sportélet iskolánkban!

SPORT

Kézilabda Diákolimpia

Kézilabdás lányaink két korcsoportban is túl vannak jó pár mérkőzésen. A III. korcsoportos területi döntőt március 4-én rendezték meg Tápiószentmártonon. Résztvevő csapatok: Tápiószentmárton, Abony, Inárcs, Alsónémedi. Diákjaink az összes mérkőzést megnyerték, így **I. helyezettként** jutottak tovább a megyei döntőbe!

A következő megmérettetés március 31-én lesz Érden. Sok sikert csajok! Szorítunk nektek!

A csapat tagjai: III. korcsoport: Kiss Viktória 5.a, Schack Mercédesz 5.a, Drótos Barbara 5.b, Kiss Emese 5.b, Csubák Eszter 6.a, Mráz Noémi 6.a, Pazsinszki Rebeka 6.a, Szlovicsák Edit 6.a, Györgyövícs Enikő 6.b, Kiss Enikő 6.b, Szántai Nóra 6.b, Szanyó Szófia 6.b, Pajor Izabella 7.c, Pócza Petra 7.c.

A IV. korcsoport megyei döntőjét február 27-én rendezték meg iskolánkban. A lelátón helyet foglaló diáksereg hangos szurkolása ellenére sem jutottak tovább lányink az országos döntőbe sajnos. Alsónémedi így a megtisztelő **III. helyen** zárta a korcsoportos küzdelmeket. Gratulálunk ehhez a remek teljesítményhez a lányoknak, és a mindkét korosztály felkészítését végző Kotán Ágnesnek!

A csapat tagjai: IV. korcsoport: Csubák Eszter 6.a, Mráz Noémi 6.a, Pazsinszki Rebeka 6.a, Szlovicsák Edit 6.a, Györgyövícs Enikő 6.b, Kiss Enikő 6.b, Szántai Nóra 6.b, Szanyó Szófia 6.b, Kiss Natália 7.b, Kiss Jázmin 7.b, Bódi Lara 7.c, Pócza Petra 7.c, Pajor Izabella 7.c, Kiss Nóra Regina 8.a, Annus Leticia 8.b, Sebestyén Dalma 8.b.

Mezei Futó Diákolimpia

SPORT

Március 20-án iskolánk 32 tanulóval részt vett Gödöllőn a **Mezei Futó Diákolimpia Pest vármegyei döntőjén**. Arra törekedtünk, hogy az egyáltalán nem könnyű terepen sérülés nélkül, a legjobb időt futva érjünk célba.

Zsidai Bence 4.c osztályos tanulónk az előkelő **II. helyen** végzett futamában. Ezáltal kvalifikálta magát az országos döntőre. Bence csodálatosan futott, egy hajszál választotta csak el a győzelemtől! **Szép volt Bence!**

A lányok közül a leggyorsabbnak **Kiss Anett 4.b** osztályos tanulónk bizonyult, ő a **18. helyen** végzett. Neki is gratulálunk ehhez a remek eredményhez!

Természetesen nem feledkezünk meg a többiekről sem. Köszönjük, hogy képviselték iskolánkat, és részesei voltak ennek a sportos napnak. Értékeljük a küzdelemet, hol a pályával, hol az ellenfelekkel, hol pedig önmagukkal!

Résztvevő tanulóink:

Második korcsoport lányok: Kiss Anett 4.b, Mészáros Linett 4.c, Szántai Petra 4.c, Tüske Lili 4.c, Marczinák Luca 5.a, Marosi Míra 5.c.

Második korcsoport fiúk: Barta Olivér 4.c, Vaskó Gábor 4.c, Zsidai Bence 4.c, Györgyovics Patrik 4.c, Boros Benedek 4.b, Szabó Miklós 5.a.

Harmadik korcsoport lányok: Mészáros Liliána 6.a, Szemes Lilien 6.a, Csubák Eszter 6.a, Kiss Enikő 6.b, Banka Dorottya 6.c, Schmidt Tünde 6.c.

Harmadik korcsoport fiúk: Varga Áron 6.b, Szilágyi Szabolcs 6.b, Ecset Péter 6.c, Kecskeméti László 6.c, Szágos Bendegúz 6.c.

Negyedik korcsoport lányok: Kiss Zoé 7.a, Barizs Nóra 7.b, Győrvári Amanda 7.b, Kondor Rebeka 7.c.

Negyedik korcsoport fiúk: Tamás Bence 7.a, Tamási Áron 7.a, Horváth Benjámin 7.b, Egri Móric Tádé 8.a, Zoltán Noel 8.b.

A hosszú futások teszik tigrissé a macskát. (Bill Squires, amerikai atlétaedző)

SPORT

A foci szabályai nagyon egyszerűek. Valójában ennyiről van szó: ha mozog, rúgd meg. Ha nem mozog, rúgd, hogy megmozduljon.
(Phil Woosnam)

Labdarúgó Diákolimpia

Március 19-én II. korcsoportos focista fiaink is megkezdtek diákolimpiai szereplésüket. A hazai pálya sajnos nem segítette a srácokat: vereséggel indították az első fordulót. Március 24-én hétfőn utaztak Szigetszentmiklóásra. A második forduló mérkőzéseit két győzelemmel és egy döntetlennel zárták, így a csapat a **II. helyen** végzett. Gratulálunk nekik és felkészítőiknek!

Résztvevő tanulók: Györgyövcics Patrik, Morvai Dávid, Kiss Olivér, Szabó Miklós, Szarka Tibor, Kerekes Dominik, Dobóczi Zétény, Boros Benedek, Sarkadi Dominik, Zsidai Bence.

További sporteredmények

A sportrovatot írta: Berta Adrienn

Íjászat

Penczkó Márk 7.b osztályos tanuló február 1-én az Alsóörsi Sportegyesület Íjász Szakosztálya által rendezett WA kvalifikációs **teremíjász versenyen** R U15 Fi kategóriában **I. helyezést** ért el! Február 23-án a Kastélydombi SE által rendezett Kastélykupa III. fordulójának IFAA versenyén **III. helyezést** ért el. Szívből gratulálunk eredményeihez!

Úszás

Zsidai Daniel 2.c osztályos tanuló január végén az **Úszás Diákolimpián I. helyezett** lett 50 m mellúszásban, és ezzel bejutott az országos döntőbe. Hajrá Dani! Szorítunk neked szombaton!

Interjú:

Pazsinszki Rebeka 6.a

Mióta kézilabdázol?

Most tavasszal lesz két éve, hogy elkezdtem.

Milyen poszton játszol?

Általában szélén vagyok.

Miért kezdted el sportolni?

Mert a barátaim sokat meséltek róla, és úgy gondoltam, hogy jó buli lehet, szóval kipróbáltam. Ma már élvezettel megyek edzésre és meccsre egyaránt.

Milyen gyakran van edzésed?

Egy héten háromszor van edzés. Ezeken általában ott szoktam lenni.

Hány fős a csapatotok?

14 fős a csapatunk.

Milyen gyakran van meccsed?

Nagyjából kéthetente.

Pontosan milyen korosztályban játszol?

U14.

Ki az edződ?

Kotán Ágnes.

Mit kívánsz az olvasóknak?

Aki teheti, sportoljon, mert jót tesz a testünk és lelkünk egyensúlyának.

Kérdezett: Mészáros Liliána 6.a

SPORT

Sportajánló: íjászat

Alsónémediben egy különleges sportegyesület működik. A Nywyg Egyesületben íjászatot tanulhatunk. Sokféle íj kategória van: reflex (R), csigás (C), barebow (B), vadászreflex (HR), longbow (LB), történelmi (TR), vadászcsigás (HU) és számszerű (CRB). Életkor szerint tudunk versenyezni. Az edzésekre járni nagyon jó, heti kétszer ajánlom. Van teremverseny, és van szabadtéri verseny. Szabadtéren lőhetünk céltáblákra, de a 3D verseny is érdekes. Mindenkinek ajánlom, mert jó sportolási lehetőség.

Csorba Martin 5.b

Kirándulás Lappföldön

Hétmérföldes csizma

A családommal elutaztunk Finnországba, mert szerettem volna találkozni a Mikulással.

Rovaniemiben szálltunk meg, és már aznap délután ellátogattunk a Mikulásfaluba. Először a hómobilozást próbáltuk ki, utána pedig hófánkoltunk. Nagyon élveztük mindkettőt. Ezután a Mikulás felesége fogadott bennünket. A testvéremet és engem is a nevemen szólított, tudta, hogy Alsónémediről érkezünk. Elmesélte, hogy telik egy napja: rénszarvasokat etet, segít a Mikulásnak az ajándékok csomagolásában, mézeskalácsot süt, a kedvenc hobbija pedig a kötés. Később a Mikulással is elbeszélgettünk, és készítettünk vele egy közös fotót.

Másnap egy rénszarvasfarmra mentünk, ahol zuzmóval és mohával etettük meg az állatokat. Sok érdekes dolgot tudtunk meg a helyi emberektől, a számiktól. Például azért nem fáznak a rénszarvasok a hidegben, mert 1cm²-en 1700 szőrszáluk nő ki. Az etetés után a rénszarvasszánra is felülhettünk.

A következő napon egy husky túrán vettünk részt, ahol mi vezettük a szánt. Indulás előtt az állatok gondozója megmutatta, hogy kell irányítani a kutyákat. A huskyk naponta akár 200-300 kilométert is meg tudnának tenni. A sok futástól mindig melegük lesz, ilyenkor isznak a hóból, vagy meghemperegnek benne. Ha pihentek egy kicsit, csak utána lehet őket megsimogatni.

Egyik este láttuk az északi fényt is, amire régen a finnek azt hitték, hogy az őseik táncolnak az égen.

Remélem egyszer még vissza tudok menni Lappföldre, mert nagyon jól éreztem ott magam.

Kiss Luca 3.c

Thaiföldi beszámoló

Hétmérföldes csizma

Szüleinkkel Thaiföldre utaztunk a téli szünetben. Az út harminc óra volt oda, Kínában, Shanghaiban és Kunmingban szálltunk át. Amikor megérkeztünk a reptérre, elindultunk a kisbuszhoz, és irány Bangkok!

Egy bulibusszal mentünk oda, három napig voltunk ott. Az utcán mindenfelé boltok, éttermek, masszírozók voltak. Ettünk sült, szárított bogarakat: szöcskét, tücsköt, skorpiót, lárvát, békát és sült krokodilhúst is. Gyalog és tuktukkal elmentünk a híres templomokba, láttuk a királyi palotát belülről is. Ezeken a helyeken hosszú szoknyában és nadrágban kellett lenni. Sok Buddha-szobrot láttunk, kicsiket és óriásiakat is, ők Buddhában hisznek. Voltunk csónakázni Bangkok híres csatornáján, az úszófaluban is hajókáztunk, láttunk szép növényeket és varánuszokat. Este megünnepeltük a szilvesztert és az új évet egy utcai buliban. Nagyon jó hangulat volt, szólt a zene mindenhol, sétáltunk az utcán, szerpentin sprayt fújtunk az emberek fölé, pacsiztak velünk a felnőttek, a nagylányok, sőt egy nagyon gazdag férfi is odajött hozzánk, kezet fogott velünk is, beszélgetett velünk, vagyis anyáékcal.

Elsején elindultunk Koh Chang szigetére kisbusszal és komppal. A szállásunk neve Coconut volt a parton.

Sokat fürödtünk a vízben. Nagy, sekély, tiszta öböl volt, sok helyen volt hinta is a vízben, ugráltunk is róla a vízbe. Volt apály is, dagály is.

Elmentünk motorozni, robogóval körbejártuk a szigetet. Több helyen voltak majmok az új mentén. Egy ösvényen keresztül megnéztünk egy szép vízesést, fürödtünk is benne, de nagyon hideg volt a víz. Sok hal volt benne, etethettük is őket. Ezután motorral elmentünk egy elefánt rezervátumba, ahol az elefántshow után a tengerben fürdethettük az elefántot. Többször lelocsolt minket az ormányával, felülhettünk a hátára is, aztán egy nagyobb elefánt hátán a dzsungelben kirándultunk, elefántoltunk.

Hétmérföldes csizma

Többször ittunk banánshaket, eper- és mangóturmixot, thailevest és sok tengeri herkentyűt ettünk, sokszor a parton vacsoráztunk, ahol tűzzsonglőrök is voltak.

Egy másik napon hajókázni voltunk. Öt kis lakatlan szigetre mentünk egy nagy hajóval, mindenhol sznorkeleztünk, sok szép halat láttunk, ebédre üvegtésztát ettünk.

Máskor egy kis motorcsónakkal mentünk egy lakatlan szigethez, ahol a hajóról horgásztunk, sok halat fogtunk, korallokat és rengeteg halat, tintahalat is láttunk a víz mélyén. Kimentünk a partra is, ott kaptunk a kapitánytól dinnyét és ananászt, amit megettünk, az ananász közepét meg a halaknak adtuk, kézből etettük őket, odagyűltek körénk nagyon sokan.

Anya születésnapját is ott ünnepeltük, kapott tőlünk két kis darab tortát és banános palacsintát.

Mindennap jól éreztük magunkat, úsztunk a thai öbölben, sokat játszottunk a vízben, víziröpiztünk anyával, horgásztunk apával, homokoztunk a parton. A thai emberek nagyon barátságosak, mosolygósak. Úgy köszöntünk, hogy „Szávátdi kráb”, a köszönöm pedig úgy van, hogy „Kop kun kráb”.

Hazafelé is hosszú volt az út, megint Kínában szálltunk át Shanghajban és Xianban.

Nagyon jó volt a nyaralás, de a legjobb az volt, hogy együtt voltunk, csak mi, a család.

Kiss Attila és Kiss Noémi 3.c osztályos tanulók

HUMORGÁS

Összeállította: Dávid Patrik 7.b

Pistikét az iskolában felszólítja a tanárnő:

- Pistike, ha a nagymamád félbevág egy szelet húst, mennyi lesz belőle?
- Kettő - feleli Pistike.
- Remek! És ha azt is félbevágja?
- Négy.
- Kitűnő. És ha azt is?
- Nyolc.
- Igen. És ha még azt is félbevágja?
- Fasírt!

Miért tévednek kevesebbet az állatok?

Mert tévedni emberi dolog.

Mi az: kicsi, fekete, és nem bírja el a kaszát?

A halál fia.

- Hányasra vizsgáztál?

- Kettesre.
- Miből?
- Kegyelemből.

A falusi iskolában olyan mondatot kell mondani, amiben benne vannak azok a szavak, hogy: *mennyi, ennyi, annyi*.

- Pistike, mondj egy mondatot ezekkel a szavakkal! - kéri a tanár néni.
- Mikor anyukámék nyem voltak ottyhon, gondoltam, hogy ki kénye mennyi a disznyóknak ennyi annyi.

Internetes képek forrása

6. oldal

https://gyerekszoba.hu/uploads/2023/01/iskola_dolgozat_probaerettsegi_1200.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

9. oldal

<https://i0.wp.com/librarius.hu/wp-content/uploads/2022/01/Himnusz-vers-1.jpg?w=600&ssl=1> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

11. oldal

<https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcST2KFiWYCb0Dn4RtVZFoFmxnBIwq74rmJyg&s> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

12. oldal

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/d/d4/Sandro_Botticelli_083.jpg/440px-Sandro_Botticelli_083.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://www.gyoriszalon.hu/uploads/images/Gallery/vegyes/2023/20230522_korzo/sandro-boticelli-venus-szuletese-01.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://pestbuda.hu/gallery/DCS/170118_1916_Vill%C3%A1nyi%20Gy%C3%B6rgy.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

<https://lh5.googleusercontent.com/proxy/1EZvN8BrUzsGYuRBoAAugVgBWpHy9n2hM0zq64z-Nnw2PloDLHykP4ynLxEzf3cd0CQ3m0XIE1idyU0L3Z7bRRE47AxNKI8mzSiKpFmvkUdl9BX1tVo1MRM2amLKo-qQxmlPnjX1tqpjJrYf9pNeUMEC03exBrn-VIf3> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/5/5e/Miguel_%C3%81ngel%2C_por_Daniele_da_Volterra_%28detalle%29.jpg/250px-Miguel_%C3%81ngel%2C_por_Daniele_da_Volterra_%28detalle%29.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/1/1f/Michelangelo%27s_Pieta_5450_cropncleaned_edit.jpg/264px-Michelangelo%27s_Pieta_5450_cropncleaned_edit.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

<https://m.blog.hu/ez/ezazelso/image/mxcp5100.jpg> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

<https://img.hvg.hu/Img/b2dea50fcee14f6eb810034566fbfb2e/c5c2d72d-b650-4088-8bee-36a6a2afaa8b.jpg> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/b/b5/Bach.jpg/250px-Bach.jpg> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/b/b7/Lumi%C3%A8re_brothers.jpg/500px-Lumi%C3%A8re_brothers.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://litera.hu/file/slides/1/165570/fe_800_500_0ca77059_5fba_45b9_981b_7b913e446a00.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://kep.cdn.indexvas.hu/1/0/4351/43514/435142/43514250_6ea74f6e866758051f1c645691e8bb1b_wm.jpg Utolsó letöltés: 2025.03.23.

18. oldal

<https://www.bing.com> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

<https://blogger.googleusercontent.com/img/b/R29vZ2xl/AVvXsEhUqg7CKWiaXshdW0JDTH6zbJe9m3llEoBhxuohM5S0b2Kg4QxzjkcdMFdhxxfOOenU80wXSDnQbO4I5TumxY0L36xBz26lj0TLzT7lFt8d-EmKwMqKaMzjqXo-Kmo6RqpvtGbJX7ac3Fi/s1600/swan.jpg> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

25. oldal

<https://www.cinemacity.hu/xmedia-cw/repo/feats/posters/6595D2R.jpg> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

34. oldal

<https://i.pinimg.com/236x/44/d1/01/44d101af1917244bdea97ae5fe7b970a.jpg> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://www.viccesviccek.hu/Iskola_viccek Utolsó letöltés: 2025.03.23.

<https://hu.pinterest.com/pin/810366526691000645/> Utolsó letöltés: 2025.03.23.

https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1093011247437015&id=343825662355581&set=a.343840152354132&locale=nb_NO Utolsó letöltés: 2025.03.23.